

NEPRODEJNÉ

missio.cz
Papežská misijní díla

MISIJNÍ ZPRAVODAJ

37
2025

ROZDĚLME SE S CHUDÝMI O SVŮJ CHLÉB A SVOU VÍRU!

Misijní poutník naděje

nový katechetický program pro děti

Probíhá od září 2025 a potrvá do 18. října 2026,
kdy vyvrcholí oslavou 100. výročí Misijní neděle!

I když Jubilejní rok 2025 skončí, nepřestaňme být **Poutníky naděje**, a i nadále **přinášíme lásku a víru druhým**. V roce 2026 uplyne 100 let od chvíle, kdy byla ustanovena **Misijní neděle** jako celosvětový den modlitby, solidarity a podpory pro misie. Byla **znamením naděje, jednoty a víry v to, že radost z evangelia patří všem národům**. Tato myšlenka zůstává aktuální dodnes, proto si ji společně s dětmi pojďme připomínat.

Katechetický program pro misijní výchovu dětí z dílny Papežských misijních děl je rozdělen do 13 měsíčních témat a obsahuje jak informace, tak aktivity, kreativní úkoly, kvízy, případně pracovní listy.

Do programu je potřeba se nejprve přihlásit. Po registraci a uvedení počtu dětí obdržíte všechny potřebné informace a materiály. Každé přihlášené dítě dostane „balíček na cestu“ (vč. Průkazu poutníka, modlitby, butonku...)

PŘIHLÁŠENÍ

Přihlašovací formulář najdete pod QR kódem na plakátu nebo pište na pmd@missio.cz, do předmětu prosím uveďte „Misijní poutník naděje“.

SOUTĚŽ

Účastníci, kteří splní podmínky, budou zařazeni do slosování o plyšovou postavičku maskota Luce.

Více informací a přihláška

missio.cz
Papežská misijní díla

Jubilejní Misijní neděle zvou k novému začátku

Milí přátelé misí,

jak jste již postřehli, zpravodaj doznal menších změn. **Zvyšující se náklady na tisk a distribuci nás donutily přistoupit k úsporným opatřením.** Zkoušíme nový koncept, proto uvítáme vaši zpětnou vazbu. **Ve zredukovaném obsahu posílujeme informační složku na úkor vzdělávací, aby Misijní zpravodaj více splňoval svoji zpravodajskou roli.** Publicistické a vzdělávací texty, které měly v minulém pojetí poměrně velké zastoupení, začneme nabízet spíše v samostatných misijních materiálech. Co se týče grafiky, titulní stranu jsme pozměnili výrazněji, ale uvnitř zachováváme podobnou strukturu, na jakou jste již zvyklí. Změna se týká i periodicity, **časopis**

bude aktuálně vycházet 1× ročně na konci prázdnin, aby přinášel informační servis k Misijní neděli s dostatečným předstihem. Nově pro vás ještě chystáme bulletiny o našich aktuálních projektech.

Ocitáme se v druhé polovině Jubilejního roku 2025, jehož tématem jsou Poutníci naděje, kteří mají k misíím blíž, než by se na první pohled mohlo zdát. O Velikonocích si **Pán k sobě povolal papeže Františka** a na Svatý stolec byl zvolen **nový papež Lev XIV.**, část obsahu tedy věnujeme také jím. Přestože se zkraje ledna 2026 zavřou Svaté brány, naše misie nositelů naděje by tím končit neměla. Navíc nás čeká další, pro misie opět významný a zároveň jubilejní rok, a sice 100 let od vyhlášení Světového dne misí. **V roce 2026 oslavíme 100. Misijní neděli** a na takové výročí bychom se měli pořádně připravit. Rád bych vás pozval do našeho nového **katechetického programu pro děti Misijní poutník naděje**. Potrvá od září 2025 do října 2026 a je mostem mezi výše uvedenými jubilei. Podrobnosti a přihlášku najdete na plakátu.

Jsou tedy před námi **dvě jubilejní Misijní neděle**. Zkusme tu letošní pojmut jako generálku na tu příští. Pál bych si, aby se zároveň staly **pozváním k novému začátku**, zejména ve farnostech, kde je podpora misí dosud vnímána jen jako okrajová záležitost či dokonce nepřijemná povinnost. Zkušenosti ukazují, že **aktivně prožívaná Misijní neděle má z dlouhodobého hlediska velký přínos i pro samotné společenství**. Dosvědčují to farnosti, kde roky působí Misijní klubko, kde funguje Misijní jarmark, Misijní koláč, Misijní štrúdlování, nebo mnohé další vlastní akce jako je Misijní kavárna s cukrárnou či Ples pro tebe. Tyto aktivity velmi oživují dění a přispívají k větší soudržnosti.

Velmi děkuji všem, kteří misijní úsilí církve podporujete modlitbami a finančními dary. Moc si vážíme vaší podpory. Ať i vás provází víra, láska a naděje, kterou společně šíříme.

Poutníci naděje uprostřed krize

Arcibiskup Rino Fisichella, podprefekt Dikasteria pro evangelizaci v rozhovoru s Andreasem Thonhauserem z katolické televize EWTN hovořil o přípravách na Jubileum 2025 a o tom, proč je důležité připravovat se na tuto událost v modlitbě a jako poutníci naděje. Dvaasedmdesátiletý arcibiskup také vysvětlil výzvy spojené s úpadkem křesťanství a krize víry na Západě a naději, která vyvěrá z katolické církve v Africe a Asii.

V Misijním zpravodaji přetiskujeme jen část mírně upraveného rozhovoru, původní verzi najdete na portále www.cirkev.cz

■ Často jste opakoval, že všichni jsme „poutníci naděje“. To je také motto Jubilejního roku. Mohl byste to trochu blíže vysvětlit? Proč je „la speranza“ (naděje) tak důležitá, zvláště dnes?

Ve dvou slovech lze vyjádřit věc, která je velmi důležitá pro všechny, nejen pro věřící:

„poutníci“ a „naděje“. Poutník je symbol našeho života, protože kráčíme od začátku do konce. Měli bychom rozumět tomu, jak a kam jdeme, protože poutník ví, kam jde. Jinak to není pouť, je to něco jiného. Abyste byli poutníkem, měli byste jít a měli byste znát cíl své cesty. A pak naděje. Lidé dnes potřebují naději. Jsme zvyklí mluvit o víře a lásce. V našich katechezích a homiliích hovoříme o víře a lásce, ale zapomínáme na naději. A to je pro evangelizaci skutečné riziko.

Modlitba je chvíle ticha, kdy nasloucháme hlasu Boha

Obvykle si myslíme, že modlitba je účast na nedělní eucharistii, a to je pravda, ale je to vrchol vaší modlitby, protože je to modlitba se společenstvím. Je tu také vaše osobní modlitba; je tu vaše schopnost pochopit, že v každém okamžiku svého života, v každém okamžiku svého dne můžete být v Boží přítomnosti.

To je to nejdůležitější: modlit se znamená uvědomovat si, že jste v Boží přítomnosti. A v každém okamžiku je Bůh vedle vás. Je ve vás. Je přímo před vámi. Neměli byste se bát pochopit, jak krásná je pro vás, pro váš život, chvíle ticha. Chvíle, v níž nasloucháte hlasu Boha, který k vám promlouvá; a to je modlitba. Nejde jen o to, abychom Bohu sdělovali svá slova. On už ví, co potřebujeme, ale jde o to naslouchat Jeho hlasu, naslouchat Jeho slovu a vnímat, že jsme v Jeho přítomnosti.

Arcibiskup Rino Fisichella

Existuje velmi zajímavý příběh, který v minulém století napsal francouzský autor Charles Péguy. A Charles Péguy psal o dvou hlavních tématech: víře a lásce. Zdá se, že lidé, křesťané, se zaměřují jen na víru a lásku. Je tu však ještě naděje, která je nejdůležitější, protože jde ruku v ruce s vírou a láskou a umožňuje nám jít k Bohu. Myslím, že úvaha o naději je velmi důležitá, protože existuje mnoho otázek, na které nejsme schopni odpovědět, pokud nemáme naději.

Například zda je nějaký život po smrti. Co znamená věčný život, když nemáme naději? Myslím, že také nemáme dostatek lásky, abychom vysvětlili svou víru. Výzvou pro mě dnes je mluvit o víře, vysvětlovat její obsah, ale jazykem naděje.

■ Často jste říkal, že Jubileum je především duchovní událostí.

Není to pouze duchovní událost, ale jde především o událost duchovní. V dnešní době technika silně vstupuje do našeho života, i když o to nestojíme. Všechno v našem životě řídí technologie. Když je tak silně přítomná, každý potřebuje mít i jinou zkušenost: zkušenost lidskosti, bratrství, duchovna. Vstoupit dovnitř do nejhlubších částí sebe sama a pochopit, kdo jste a kam směřujete. Odpověď přichází pouze tehdy, když máte hlubší duchovní prožitek, a to znamená zakusit obrácení.

Jubileum je obrácení. Nejdůležitější věcí, na kterou nesmíme zapomenout, je jedno slovo: odpustek. Odpustek je velmi zvláštní slovo, které už nepoužíváme, ale je to to nejdůležitější. Od počátku, už v šestém a sedmém století, bylo milosrdenství, odpustění, odpustek totéž, byla to

Arcibiskup Rino Fisichella s maskotem Jubilejního roku — postavičkou jménem Luce

synonyma. Proto když Svatý otec otevírá Svaté dveře a uděluje našemu lidu jubilejní odpustek, znamená to, že jde o duchovní prožitek milosrdenství, odpustění.

Je však třeba, abyste se obrátili, abyste uznali, že jste hříšníci a že máte možnost přiblížit se Bohu, být mu blíž, a pochopit, že Jeho láska je tak velká, že dokáže zapomenout na všechno z vašeho předchozího života.

■ Jaké jsou vaše osobní cíle spojené s Jubileem? Jaké bude pro vás Jubileum úspěšné?

Nezávisle na mých přáních si myslím, že Jubileum má za cíl předat zkušenost s Božím milosrdenstvím a láskou. Doufám, že všichni poutníci, kteří přijedou do Říma nebo budou slavit Svatý rok ve svých místních církvích, získají to

nejdůležitější, že Bůh je miluje. Protože to je jádro evangelia.

To je evangelium! Evangelium není kniha, evangelium je osoba Ježíše Krista, která vám zjevuje Boží lásku. Nic jiného. Jubileum je mimořádný okamžik, protože ho máme každých 25 let a mělo by být schopno nás vyzvat, abychom stále více chápali, že jsme v přítomnosti Boha, který nás miluje a nikdy nás neopouští, i ve chvílích, kdy trpíme, nebo nám něco chybí, nebo když se cítíme sami. Bůh nás nikdy, nikdy neopouští.

■ **Nedávno jste navštívil Filipíny. Můžete nám říci něco bližšího o nové evangelizaci a o roli, kterou Asie pro církve hraje?**

Asie je jako pramen, protože když se podíváte do Koreje, každý rok jsou tam tisíce křtů všech těch lidí, kteří přicházejí do katolické církve. Když se podíváte na Filipíny, mají velmi silnou katolicko-křesťanskou tradici, je to jejich duše. Je emotivní vidět, jak jsou lidé přítomni v církvi.

Jsou hrdí na svou vlastní víru a pak ji sdílejí se všemi. To je cesta evangelizace. Když se podíváme do západních zemí, do Evropy, USA, Kanady, ale i do Latinské Ameriky, můžeme říci, že tam je velká krize víry. Naše kostely nejsou prázdné, ale ani plné. Vidíme, že Boží království není jen Západ, Boží království je po celém světě. Když se podíváme do Afriky, když se podíváme do Asie, vidíme nadšení nové generace, která roste ve víře a nadšeně se o víru dělí, což vede k novým křtům. To nám dává naději.

Zdroj: https://www.cirkev.cz/poutnici-nadeje-uprostred-krize-rozhovor-s-arcbiskupem-fischellou-o-jubileu-2025_38338

Luce, oficiální maskot Jubilea 2025

Tento charakter navrhl ilustrátor Simone Legno s cílem reflektovat pop kulturu, která je oblíbená mezi mladými lidmi, a přináší s sebou poselství naděje a přijetí. Luce je poutník oblečený jako typický cestovatel:

- žlutý anorak ji chrání před nepřízní počasí,
- špinavé boty jsou svědectvím o cestě, kterou již prošla,
- misionářský kříž má zavěšený na krku
- a v ruce drží poutnickou hůl.

Obzvláště poutavé jsou její oči, které září intenzivním světlem:

- symbolizují naději, která se rodí v srdci každého poutníka, a odrážejí touhu po spiritualitě a spojení s božským.
- Připomínají univerzální poselství míru a bratrství.

Výběr maskota jako je Luce je součástí širšího kontextu, který má oslovit nové generace a podpořit mezigenerační dialog. Maskot nejen reprezentuje Jubileum, ale je také symbolem komunity, přijetí a sdílení.

Zdroj textu:
www.bihk.cz

Poutníci naděje – Misijní rozměr Jubilejního roku 2025

Jubilejní rok 2025, který církev slaví jako „Rok naděje“, není jen návratem ke kořenům víry, ale také výzvou vyjít na periferie světa a přinést Kristovo světlo tam, kde chybí. Proto zejména letos misijní poslání církve nabývá na důležitosti.

Jubilejní rok je tradičně spojen s putováním, obrácením a obnovou víry. Rok 2025, vyhlášený papežem Františkem jako Světový jubilejní rok, vybízí každého z nás, abychom se stali „poutníky naděje“ – nejen na cestách k Svatým branám, ale především v srdcích druhých lidí.

Jsmo tedy vybízeni překročit hranice vlastního pohodlí, naslouchat potřebám druhých a přinášet evangelium tam, kde panuje nejistota či beznaděje. Misijní činnost, ať už v tradičním či přeneseném slova smyslu, se stává důležitým prvkem jubilejního poslání. Evangelizace není ohraničena geograficky – misie dnes prochází sociálními sítěmi, dialogem kultur, službou chudým, ale i svědectvím víry v každodennosti. Misijní úsilí tak nabývá i podobu osobního svědectví: v rodinách, mezi kolegy, v různých společenstvích.

Když s lidmi mluvíme o víře s laskavostí a pochopením, více nás poslouchají a snadněji se rozhodnou otevřít i své srdce, radí nám papež František, abychom evangelizovali skrze milosrdenství: „Aby mohla být víra ve vzkříšeného Pána, která je jádrem evangelizace, předávána, vyžaduje významnou zkušenost prožívanou v rodině a křesťanském společenství jako setkání s Ježíšem

Poutník naděje stoupá na posvátnou horu Velikonoc

„Zastavte na polnici, nalijte půst“ (J 2.15). Ild prorok v prvním čtení. Postní dobu zahajuje pronikavý zvuk polnice, který úsmělně, lety vyhláše půst. Tento mocný zvuk má zvolnit náš život, který stále spěchá, ale často neví kam. Volá, abychom zastavili, vykročili k podstatnému a postili se od nadbytečnosti, které působí rozštěpení.

Je to budíček pro duši. Zvuk tohoto budíku provází krátké a pročitelné poselství, který Pán předává ústy proroka. „Navrat se ke mně“ (v. 12). Vráť se. Máme-li se vrátit, znamená to, že jsem se zatoulal. Postní doba je časem, kdy je třeba znovu objevit směr života. Stejně jako při chůzi je totiž na naší životní dráze opravdu směřování – nastavit se zleze cíl – zaměřit se v jedné z postních homilií papež František. Cely její text (označen **falout**) nám poslouží jako inspirace a zároveň i podklad pro tuto misijní postní aktivitu s almužnou.

Jak často si klademe otázku, kam ve svém životě směřujeme a jaký má náš život cíl? Co kdybychom v tomto Jubilejním roce 2025 zkoušeli pojmut prožívaní postní doby jako poutník naděje, který se rozhodl vystoupit na posvátnou horu Velikonoc? – „janyem cílem? Jenže který ze všech možných možných cest je ten pravý?

„Pokud se zájem cest stane výhled do okolí nebo zastávka k lidem, nedojde se daleko. Každý z nás se může ptát: hledám kurz své životní cesty? Anebo mi stačí žít ze dne na den, myslet jen na to, abych se měl dobře, vyřídil nějaký ten problém a trochu se pobavil? A jaký je ten kurz? Možná snaha o zdraví, o kterém mnozí tvrdí, že

je nejdůležitější, ale které dříve či později pomine? Možná majetek a blaho? Kvůli tomu však na světě nejeme. Navrat se ke mně, přání Pán. Ke mně. Cílem naší cesty světem je Pán. Kurz je třeba zaměřit k Němu.“

Co to však v každodenním praktickém prožívání našeho bytí znamená?

Budme poutníky naděje

Jubilejní Světový rok je vhodným časem pro smíření a odpuštění. V tomto období milosti o nás můžeme snadněji požádat, stejně jako i velkoryseji projev. Je to také doba příznaků pro vykonání poule, která pro nás může mít transformační ráz. Když budeme mít na zřeteli jany cí, nakonec tím, co o úspěchu celé cesty rozhoduje, je to, co během ní zažijeme, překonáme a jak s těmito zkušenostmi a zážitky dále naložíme.

„Není náhodou, že zřadným prvkem každého Svätého roku je pout. Pro toho, kdo hledá smysl života, je charakteristické, že se vydává na cestu. Náš pout vělni nupadněli ke zrozdovění hodnoty ticha, dnamy a toho, co je podstatné.“¹⁰⁰ (z buly papeže Františka k vyhlášení řádového Svätého roku 2025, z níž budeme citovat i dále – viz texty v **kurzu**)

Poutnické téma Svätého roku 2025 v misijním kontextu jsme poprvé představili v postní aktivitě, kdy jsme se zaměřili na symbolickou cestu obrácení k podstatnému skrze modlitbu, almužnu a půst

Kristem, který mění život. Bez tohoto setkání, skutečného a existenciálního, budeme vždy vystaveni pokušení učinit z víry teorii, a nikoli svědectví života.“

Nástupce Františka, papež Lev XIV., také připomíná, že každý křesťan je povolán být nositelem naděje: „Evangelizace je vždy Božím dílem, ale člověk je jeho nástrojem. A nástrojem naděje může být každý z nás.“ V duchu naděje jsme tedy zváni vykročit – s modlitbou na rtech a milosrdenstvím v srdci.

Misijní poutník naděje

Papežská misijní díla se k tomu odkazu připojila už na jaře, a to postní aktivitou s názvem „Poutník naděje stoupá na posvátnou horu Velikonoc“. Symbolické „stoupání“ od sebe, přes bližní až k Bohu se odehrávalo postupně od Popeleční středy do Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně skrze půst, skutky milosrdenství a modlitbu, a to s cílem prožít postní období jako autentickou pouť naděje a proměny.

Na to nyní navazujeme aktivitou nazvanou Misijní poutník naděje, kterou připravujeme pro děti, a která nás bude provázet od září 2025, kdy se seznámíme s maskotem Jubilejního roku pro děti – Lucií – a společně s jejími kamarády z jednotlivých kontinentů poznáme další poutníky, ale i světce, kteří nás mohou inspirovat. Všichni nás, v čele se sv. Terezií z Lisieux, sv. Františkem Xaverským a zakladatelkou Papežského misijního díla šíření víry bl. Pauline Jaricot, doprovodí až ke 100. výročí Světového dne misí, tedy Misijní neděli. Tu oslavíme v našich farnostech už 18. října 2026. Budeme rádi, když se vás zapojí co nejvíce – vždyť všichni, kdo jsme byli pokřtěni, jsme posláni, abychom si radostnou zvěst nenechávali pro sebe, ale předávali ji těm, se kterými se setkáváme!

Jubilejní rok 2025 nám nabízí jedinečnou příležitost obnovit vlastní víru, rozšířit obzory misie a společně budovat společenství naděje. Ať už se rozhodneme pro vykonání fyzické pouti, zapojení do programu katechezí Misijní poutník naděje anebo „jen“ pro každodenní laskavé gesto, vše směřuje k jednomu cíli: být věrohodnými Poutníky naděje na cestě za Kristem.

Katechetický program Misijní poutník naděje

Všechny, kdo jakýmkoli způsobem pracují s dětmi – ať už jsou to vedoucí Misijních klubek, katecheté, učitelé nebo rodiče, kteří mají zájem, aby se jejich děti dozvěděly něco nového, zveme k zapojení se do programu Misijní poutník naděje. Potrvá od září 2025 do října 2026 a je mostem mezi Jubilejním rokem a 100. Misijní nedělí. Program je rozdělen do jednotlivých měsíčních témat a obsahuje jak informace, tak aktivity, kreativní úkoly, kvízy, případně pracovní list.

Do aktivity je potřeba se přihlásit, abychom vám mohli poslat všechny informace a potřebné materiály, jako např. průkaz poutníka nebo butonek s Lucií, který bude dětem připomínat, že jsou na cestě. Přihlašovací formulář najdete pod QR kódem na plakátu (viz str. 2 zpravodaje) nebo napište na pmd@missio.cz, do předmětu prosím uveďte Misijní poutník naděje.

Nově zvolený papež Lev XIV. s podprefektem Dikasteria pro evangelizaci národů kardinálem Tagle

Jubilejní rok přinesl také změnu na Svatém stolci

„Spolu s námi poutník naděje, průvodce a společník na cestě k velkému cíli, ke kterému jsme povoláni, k nebi, 21. dubna Svatého roku 2025, v 7.35 ráno, zatímco velikonoční světlo osvětlovalo druhý den oktávu, pondělí po Velikonočích, milovaný pastýř církve František odešel z tohoto světa k Otci,“ stojí v úvodu rogita papeže Františka. Jeho odchod, symbolicky právě na Velikonoce Jubilejního roku, je možnou inspirací k hlubšímu zamyšlení a obnově víry či posílení naděje v Boží milosrdenství.

Úmrtí papeže Františka

Svatý otec František zemřel po delší nemoci ve věku 88 let. Jeho 12letý pontifikát byl charakteristický důrazem na milosrdenství, péči o chudé a ochranu životního prostředí. On sám se pak díky své skromnosti a přístupnosti vůči lidem stal oblíbeným nejen mezi katolíky. „František, který byl vždy pozorný k těm nejmenším a společnostem zavrženým, se hned po svém zvolení rozhodl bydlet v Domus Sanctae Marthae, protože nemohl být bez kontaktu s lidmi, a od prvního Zeleného

Budoucí papež Lev XIV. se svým předchůdcem papežem Františkem

Rogitum papeže Františka

Důležitý historický dokument, psaný latinsky, obsahuje stručné shrnutí pontifikátu Jorge Maria Bergoglia. Byl vložen do tubusu a během závěrečného smutečního obřadu konaného dne 25. 4. 2025 uložen do rakve k ostatkům, aby zachoval památku na život a dílo papeže Františka pro budoucí generace.

Životopisné údaje:

- Narozen 17. 12. 1936 v Buenos Aires.
- Vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova a byl vysvěcen na kněze 13. 12. 1969.
- Jmenován biskupem v roce 1992 a kardinálem v roce 2001.

Pontifikát:

- Zvolen papežem 13. 3. 2013.
- Přijal jméno František na počest sv. Františka z Assisi.
- Známý pro svou skromnost, blízkost k lidem a důraz na pomoc chudým.

Významné činy a dokumenty:

- Vydal encykliky jako např. *Laudato si'* a *Fratelli tutti*.
- Zavedl Světové dny chudých a Neděli Božího slova.
- Reformoval římskou kurii a zavedl nová dikasteria.

Závěr života:

- Poslední roky pontifikátu byly poznamenány zdravotními problémy.
- Zemřel 21. 4. 2025 ve věku 88 let.

čtvrtku si přál slavit mši in Cena Domini mimo Vatikán, přičemž pokaždé navštěvoval věznic, centra pro postižené nebo drogově závislé. Kněžím doporučoval, aby byli vždy připraveni udělovat svátost smíření, aby měli odvahu vyjít ze sakristií a hledat ztracené ovce a aby nechávali otevřené dveře kostela, aby mohli přijmout všechny, kdo touží setkat se s tváří Boha Otce,“ uvádí se dále v rogitu, které pak končí výčtem jeho dokumentů: „Magisterium papeže Františka bylo velmi bohaté. Jako svědek střídavého a pokorného stylu založeného na otevřenosti k misijní činnosti, apoštolské odvaze a milosrdenství, pozorný k nebezpečí sebestřednosti a duchovnímu zesvětštění v církvi, papež předložil svůj apoštolský program v exhortaci *Evangelii gaudium* (24. listopadu 2013). Mezi

hlavní dokumenty patří 4 encykliky: *Lumen fidei* (29. června 2013), která se zabývá tématem víry v Boha, *Laudato si'* (24. května 2015), která se zabývá problémem ekologie a odpovědností lidstva za klimatickou krizi, *Fratelli tutti* (3. října 2020) o lidském bratrství a společenském přátelství, *Dilexit nos* (24. října 2024) o úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Vydal 7 apoštolských exhortací, 39 apoštolských konstitucí, četné apoštolské listy, z nichž většina má formu motu proprio, 2 byly o vyhlášení Svatých roků, kromě katechezí přednesených při generálních audiencích a projevů pronesených v různých částech světa. Po zřízení sekretariátu pro komunikaci a pro ekonomiku a dikasterií pro laiky, rodinu a život a pro službu integrálnímu lidskému rozvoji reformoval římskou kurii vydáním

apoštolské konstituce *Praedicate Evangelium* (19. března 2022). Změnil kanonický proces pro případy prohlášení neplatnosti manželství v CCEO a CIC (M.P. Mitis et misericors Iesus a Mitis Iudex Dominus Iesus) a zpřísnil legislativu týkající se trestných činů spáchaných zástupci kléru na nezletilých nebo zranitelných osobách (M.P. Vos estis lux mundi). František zanechal všem obdivuhodné svědectví o lidskosti, svatém životě a univerzálním otcovství.“

Roigitum reflektuje i jeho poslední dny a zdravotní stav: „Po desetidenní hospitalizaci kvůli chirurgickému zákroku v nemocnici

Agostina Gemelliho, která začala 4. července 2021, se František 14. února 2025 vrátil do stejné nemocnice na 38denní pobyt kvůli oboustranné pneumonii. Po návratu do Vatikánu strávil poslední týdny svého života v Domě svaté Marty, kde se až do konce s nezměněnou oddaností věnoval svému petrovskému úřadu, i když se ještě zcela nezotavil. Na Boží hod velíkonoční, 20. dubna 2025, se naposledy objevil v ložnici baziliky svatého Petra, aby udělil slavnostní požehnání *Urbi et Orbi*. (...) Žil 88 let, 4 měsíce a 4 dny. V čele celé církve stál 12 let, 1 měsíc a 8 dní.“

Misionář, biskup, papež: příběh Lva XIV.

Robert Francis Prevost velkou část svého života působil jako augustiniánský kněz, biskup a později apoštolský administrátor v různých částech Peru. Jeho pastorální a sociální práci, včetně reakce na přírodní katastrofy, zachycuje dokumentární film s názvem *Lev z Peru*.

Jedna z nejzajímavějších epizod z jeho misijního působení v Jižní Americe se odehrála během záplav způsobených jevem El Niño v roce 2023. Tehdy jako biskup osobně pomáhal lidem v zaplavených oblastech – doslova se brodil vodou, aby se dostal k těm nejpotřebnějším. Podobně silný moment nastal během pandemie covidu-19, kdy jako apoštolský administrátor v Pachacútecu (chudinské čtvrti u Limy) organizoval distribuci potravin a léků pro lidi bez

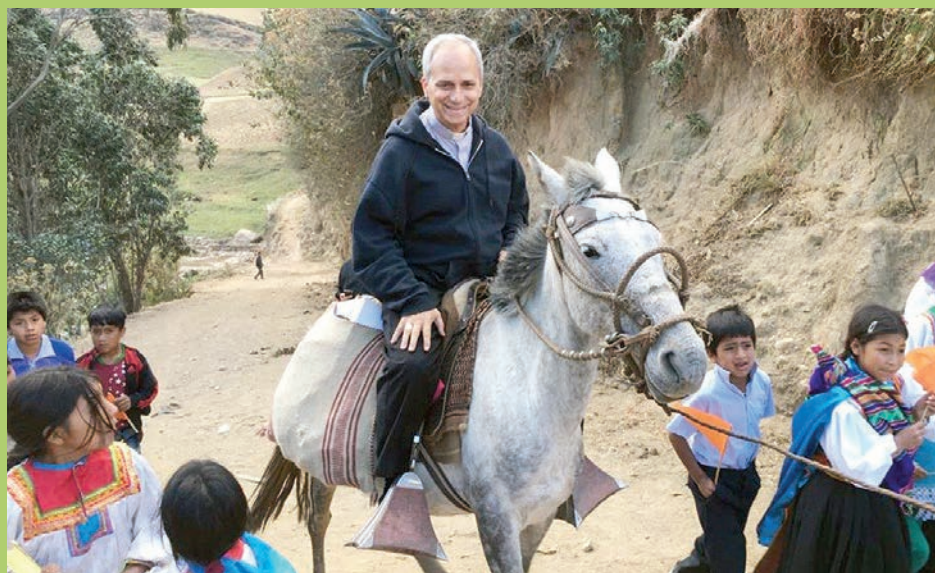
práce a prostředků. Pomáhal také zajišťovat kyslík pro pacienty v kritickém stavu, což bylo v té době v Peru velmi vzácné a drahé.

Zajímavý je i jeho podíl na boji proti obchodování s lidmi – inspirován příběhem ženy jménem Sylvia, která byla ve věku 11 let zneužita a následně až do svých 25 let nucena k prostituci. Její život se změnil, když ji objevily řeholnice z kongregace Piccole Adoratrici. Vzaly ji pod svá křídla, poskytly jí bezpečné útočiště, čisté oblečení a práci. Sylvia se díky nim znovu postavila na nohy. V té době působil v oblasti Chiclayo jako biskup právě Robert Francis Prevost. Pod jeho vedením se zapojila do komise proti obchodování s lidmi, kterou pomáhal založit. Sylvia se stala aktivní terénní pracovnící. Dnes třikrát měsíčně vyráží večer do barů, diskoték a ulic, kde hledá ženy a dívky, často

Nový papež Lev XIV.

Po smrti Františka se jeho nástupcem a zároveň 267. papežem v pořadí stal kardinál Robert Francis Prevost, který přijal jméno Lev XIV. Je prvním Svatým otcem, který pochází ze Spojených států. Podstatnou část svého života ve službě církve strávil jako misionář v Peru. Posléze vedl augustiniánský řád a před dvěma lety byl Františkem povolán do Říma, aby se stal prefektem Dikasteria pro biskupy a zodpovídal za jmenování nových biskupů. Do

svého pontifikátu přináší bohaté zkušenosti z Latinské Ameriky a silný důraz na sociální spravedlnost. Jeho volba jména Lev XIV. je záměrným odkazem na papeže Lva XIII., autora encykliky *Rerum Novarum*, která položila základy moderní sociální nauky církve. Lev XIV. přichází do čela katolické církve v neklidné době, kdy si čím dál více pozornosti a ostražitosti vyžadují nejen válečné konflikty, ale i nové technologie, které předznamenávají další přelom ve vývoji a chování společnosti.

Dokumentární film *Lev z Peru* zachycuje misijní působení budoucího papeže Lva XIV.

migrantky z Venezuely, Ekvádoru a Kolumbie, které jsou oběťmi obchodu s lidmi. Pomáhá jim uniknout z kriminálních sítí a začít nový život.

Dokument *León de Perú* byl veřejnosti

poprvé představen 20. června 2025 a zatím bohužel není dostupný v české verzi. S anglickými titulky ho však můžete shlédnout na YouTube kanále Vatican News – English.

Misionáři naděje mezi národy

Z poselství papeže Františka ke Světovému dni misií 2025

Poselství k 99. Světovému dni misií v Jubilejním roce 2025 napsal papež František jen pár měsíců před svou smrtí. Skrze motto „Misionáři naděje mezi národy“ v něm jednotlivým křesťanům, církvi i společnosti pokřtěných připomíná, že jejich základním povoláním je být v Kristových stopách posly a strůjci naděje. Ve svém posledním misijním dokumentu nás všechny vybízí k tomu, abychom se stali aktivními nositeli naděje ve světě, který čelí bolesti, osamělosti a ztrátě smyslu.

Zdrojem veškeré naděje je Kristus

Ježíš Kristus je podle Svatého otce nejvyšším Misionářem naděje. Svým životem,

smrtí a vzkříšením nám ukázal, že ani utrpení není posledním slovem.

„On ve svém pozemském životě ‚procházel, prokazoval dobrodiní a uzdravoval všechny‘ od zla a od Zlého (srov. Sk 10,38) a tak navracel naději v Boha potřebným i všemu lidu. Navíc zakoušel všechny lidské slabosti, kromě slabosti hříchu, a dokonce procházel kritickými okamžiky, které mohly vést k zoufalství, jako při agónii v Getsemanech a na kříži. Avšak Ježíš všechno svěřoval Bohu Otci a s naprostou důvěrou se podřídil jeho spásnému plánu pro lidstvo, plánu pokoje pro budoucnost plnou naděje (srov. Jer 29,11). Tak se stal božským Misionářem naděje, nejvyšším vzorem všech, kteří v průběhu staletí plní poslání přijaté od Boha, a to i v krajních zkouškách.“

Jak toto poselství proměnit ve skutky naděje a víry?

Přeměňme hodnoty, které zaznívají v poselství, jako je solidarita, láska a upřímná péče, do našeho každodenního rozhodování. Ať už se jedná o práci, rodinný život nebo společenské aktivity, snažme se, aby naše jednání bylo odrazem naší víry a vnitřní naděje.

Pravidelná modlitba

Když si každý den vyhradíme čas ke klidné modlitbě, posílá to náš duchovní

základ pro další kroky a zároveň nám to může pomoci udržet onu „jiskru naděje“.

Najděte si klidné místo, na chvíli se ztište a soustřeďte se na modlitbu. V naprosté důvěře vše potřebné svěřte Bohu.

Aktivní naslouchání a sdílení

Evangelizace to nejsou jen slova, ale především upřímné setkávání s lidmi. Naslouchejme příběhům lidí okolo nás, projevujme empatii a buďme připraveni

Evangelizační poslání není dílem jednotlivce, ale vzájemným úsilím celé církve

Církev má jít v jeho stopách a stát se znamením Boží blízkosti v každé situaci.

„Církev, společenství Kristových učeníků-misionářů, poslušna svého Pána a Mistra

a se sobě vlastním duchem služby, pokračuje v tomto poslání a nabízí svůj život za všechny uprostřed národů. Ačkoli musí čelit na jedné straně pronásledování, soužení a těžkostem

pomoci těm, kteří se cítí opomíjeni nebo osamělí. Každý rozhovor může být příležitostí, jak být „nosičem naděje“.

Bez zbytečného otálení zkuste zavolat nebo napsat někomu, u koho cítíte, že by ocenil povzbuzení.

Konkrétní činy solidarity

Může jít o jakýkoli malý, ale upřímný projev laskavosti či velkorysosti.

Nabídněte drobnou asistenci či dobrovolnickou výpomoc ve svém okolí, projevte velkorysý nadhled v nepříjemné situaci nebo věnujte ze svého přebytku dar potřebným. Každé vaše laskavé gesto

může být motivujícím příkladem pro ostatní.

Sdílení inspirace s ostatními

Inspirovat se poselstvím nemusíme jen ve svém nitru. Buďme světlem a podporou pro ostatní.

Nestyd'te se veřejně vyjádřit, jak vám modlitba dodává sílu a naději nebo jak se vám projevená laskavost k druhým zpětně odráží v životě. Můžete být inspirací nejen pro své přátele a blízké, ale i pro širší okolí. Staňte se živým poslem naděje!

a na druhé straně vlastním nedokonalostem a selháním způsobeným slabostmi jednotlivých členů, je neustále podněcována Kristovou láskou, aby v jednotě s ním pokračovala na této misijní cestě a aby tak jako on a spolu s ním vyslyšela prosby strádajícího lidstva, dokonce i nárek každého stvoření očekávajícího definitivní vykoupení.“

Co to znamená pro nás?

„Nechme se proto také my inspirovat, abychom se vydali ve stopách Pána Ježíše a stali se spolu s ním a v něm znamením a posly naděje pro všechny na každém místě a v každé situaci, kterou nám Bůh dá prožívat. Kež všichni pokřtění, Kristovi učedníci-misionáři, nechají zazářit jeho naději ve všech koutech země!“

Křesťané a jejich komunity jsou nositeli naděje a nové lidskosti

„Při svém následování Krista Pána jsou křesťané povoláni, aby předávali radostnou zvěst tím, že budou sdílet konkrétní životní situace s těmi, s nimiž se setkávají, a stanou se tak nositeli a strůjci naděje. (...) Křesťanské komunity, oživované touto velkou nadějí, mohou být znamením nové lidskosti ve světě, který v těch ‚nejrozvinutějších‘ oblastech vykazuje vážné příznaky krize lidství: šířící se pocit bezradnosti, osamělost a opuštěnost starších lidí, neochota vynaložit úsilí k pomoci těm, kteří jsou našimi bližními v nouzi. V technologicky nejvyspělejších zemích se vytrácí blízkost; všichni jsme propojeni, ale nemáme mezi sebou vztah. Zaujetí efektivitou a lpění na věcech a ambicích nás vedou k sebestřednosti a k neschopnosti projevit altruismus. Evangelium, prožívané ve společenství, nám

Staňme se s Pánem Ježíšem posly naděje pro všechny na každém místě a v každé situaci, kterou nám Bůh dá prožívat

může navrátit celistvé, zdravé a vykoupené lidství.“

Obnova poslání naděje skrze modlitbu a spiritualitu

Modlitba je „první silou naděje“. Papež František vyzývá k obnově velikonoční spirituality a pravidelnému čerpání z Božího slova. Právě v tiché kontemplaci se rodí misijní elán – a z něj pak konkrétní skutky lásky.

„Za tímto účelem je třeba v sobě obnovit velikonoční spiritualitu, kterou prožíváme při každé eucharistické slavnosti a zvláště při velikonočním triduu, jež je centrem a vyvrcholením liturgického roku. Jsme pokřtěni do vykupitelské smrti a vzkříšení Krista, do Velikonoc Páně, které znamenají věčné jaro dějin. Jsme tedy ‚lidmi jara‘, vždy s pohledem plným naděje, o který se můžeme podělit se všemi, protože v Kristu ‚věříme a víme, že smrt a nenávisť nejsou posledním slovem‘ o lidském životě. Proto z velikonočních tajemství, která se uskutečňují při liturgických slavnostech

a svátostech, neustále čerpáme sílu Ducha Svátého, abychom s horlivostí, odhodláním a trpělivostí pracovali na rozsáhlém poli evangelizace světa.“

Společné úsilí a synodalita

Evangelizační poslání není dílem jednotlivce, ale vzájemným úsilím celé církve. Svátý otec povzbuzuje všechny, bez ohledu na věk, aby se společně zapojili do budování komunity, v níž se projevuje láska, soucit a péče o slabé a zranitelné členy společnosti.

„A konečně evangelizace je vždy komunitním procesem, stejně jako sama křesťanská naděje. Tento proces nekončí prvním hlásáním a křtem, ale pokračuje budováním

křesťanských společenství prostřednictvím doprovázení každého pokřtěného na cestě evangelia. V moderní společnosti není příslušnost k církvi nikdy skutečností získanou jednou provždy. Proto je misijní činnost spočívající v předávání a formování zralé víry v Krista, paradigmatem každého díla církve, dílem, které vyžaduje společenství modlitby a činnosti. Znovu chci zdůraznit misijní synodalitu církve, stejně jako službu Papežských misijních děl při prosazování misijní odpovědnosti pokřtěných a podpoře nových místních církví. A vybízím vás všechny, děti, mládež, dospělé i starší, abyste se aktivně podíleli na společném evangelizačním poslání předáváním svědectví svého života a svou modlitbou, svými obětmi a svou štědrostí. Za to Vám srdečně děkuji!“

NOVÉ MISIJNÍ MATERIÁLY

Kalendář 100. let Misijní neděle

V roce 2026 si připomeneme sto let od chvíle, kdy papež Pius XI. ustanovil Misijní neděli jako den modlitby, solidarity a podpory pro misie po celém světě. Od té doby se každoročně, vždy předposlední říjnovou nedělí, spojují miliony katolíků v modlitbě a štědrosti, aby podpořili hlásání evangelia tam, kde je nejvíce potřeba.

Proto vás v tomto Misijním kalendáři zveme, abyste se společně s námi během celého roku duchovně spojili s církví na všech kontinentech a to modlitbou, obětí, skutkem lásky nebo sdílením víry. Každý měsíc může být takovým malým krokem. Inspiraci na konkrétní činnost

najdete v úvodním textu kalendáře. Jubilejní rok 2025 pozvolna končí, přesto můžeme i nadále zůstat Poutníky naděje, kteří přinášejí lásku a víru druhým.

Ať nás 100. výročí Misijní neděle povzbudí k novému zápalu, odvaze a radosti ze služby evangelia.

Děkujeme, že jste součástí této velké misijní rodiny.

Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice, při setkání s papežem Lvem XIV.

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 19. října 2025

(Přečtěte při všech bohoslužbách 28. neděli v mezidobí dne 12. října 2025.)

Milí přátelé misíí, bratři a sestry, srdečně Vás zdravím.

Uběhl rok a opět budeme příští neděli slavit Světový den misíí, Misijní neděli. V duchu poselství papeže

Františka pro letošní rok, „Misionáři naděje mezi národy“, Vás chci povzbudit, abychom společně rozžehli světlo naděje v našich komunitách i ve světě. Papež nás vybízí, abychom šli v Ježíšových stopách

a přinášeli naději všem – zvláště těm, kteří trpí a zoufají si. Staňme se konkrétně přítomnými v životech lidí kolem nás – pomáhejme chudým, nemocným, osamělým a zraněným – a to srdcem plným soucitu a blízkosti. Modlitba je pramenem této naděje, a právě modlitba udržuje jiskru naděje, která může rozhořet plamen milosti kolem nás. Proto prosím: pojďme se letos ještě více spojit v modlitbě, aby náš společný dech víry přinesl skutečnou sílu naděje. Buďme „misionáři naděje“ ve svém okolí – v rodině, škole, práci i sousedství. Připojme se k modlitebním iniciativám na podporu misijních děl a našich kněží a sester působících v misijních zemích. Přispějme dle svých možností do sbírky Misijní neděle – na podporu konkrétních projektů Papežského misijního díla šíření víry pomoci potřebným a evangelizace mimo naše území.

Využívám této příležitosti, abych Vám upřímně poděkoval za modlitby a veškerou podporu papežských misíí v loňském roce. Jsem opravdu hrdý na dárce z České republiky. Díky Vaší štědrosti jsme poskytli pomoc chudým lidem ve čtyřech zemích, čtyř kontinentů částkou více než 18,1 milionů korun. Pomáháme tak v Ugandě, Srí Lance a Papui Nové Guinei s pastoračními a edukačními projekty. Podporujeme katechisty, provoz křesťanských rádií, stavby a opravy kostelů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky. Podporou projektu Domus missionalis také pomáháme přípravě misionářů na jejich pastorační působení. Podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Každý věřící je vyzván, aby se aktivně zapojil do šíření dobré zprávy evangelia. To znamená, že každý křesťan by měl prostřednictvím svého životního svědectví a konkrétních činů přinášet naději a podporu tam, kde žije a kde je to nejvíce potřeba.

Papež František ve svém poselství k letošní Misijní neděli s nadějí píše: *„Křesťanské komunity mohou být znamením nové lidskosti ve světě, který v těch „nejrozvinutějších“ oblastech vykazuje vážné příznaky krize lidství: šířící se pocit bezradnosti, osamělost a opuštěnost starších lidí, neochota vynaložit úsilí k pomoci těm, kteří jsou našimi bližními v nouzi. V technologicky nejvyspělejších zemích se vytrácí blízkost; všichni jsme propojeni, ale nemáme mezi sebou vztah. Zaujetí efektivitou a lpění na věcech a ambicích nás vedou k sebestřednosti a k neschopnosti projevit altruismus. Evangelium, prožívané ve společenství, nám může navrátit celistvé, zdravé a vykoupené lidství.“*

Církev není úřední instancí, ale putující komunitou srdcí, která nese Kristův dotek všude tam, kde je smutek a beznaděj. Společně tak můžeme znovu vyžít tu „novou lidskost“, o které píše – lidskost naděje, společenství a ochoty dívat se člověku do očí.

Svatá Maria, Hvězdo evangelizace, oroduj za nás!

Ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

**jáhen Leoš Halbrštát, národní ředitel
Papežských misijních děl v České republice**

Setkání dětských misionářů z celého Česka v Litoměřicích

Nuncius Jude Thaddeus Okolo na úvod mše svaté 8. celostátního misijního kongresu dětí připomněl celosvětový rozměr tohoto setkání. Hlavními účastníky byly děti z různých míst litoměřické diecéze (Litoměřice, Ústí nad Labem, Rumburk, Liběšice u Žatce), z pražské arcidiecéze (Vlašim a Nymburk), z českobudějovické (Prachatice), hradecké a mnoha dalších míst celé země. Všichni přišli do katedrály společně v liturgickém průvodu. Misionáře doprovázeli tři kanovníci spolu s litoměřickým generálním vikářem Radkem Jurnečkou a několik dalších kněží a jáhnů, včetně národního ředitele Papežských misijních děl Leoše Halbrštata.

V dómu pak přivítal malé misionáře biskup Stanislav Příbyl. „*Misie jsou slovem, které máme spojeno se vzdálenými exotickými kraji, s místy, kde žijí divoká zvířata, která známe jen ze zoologické zahrady, s lidmi, kteří mluví jiným jazykem, mají jiné životní zvyky. Možná máme toto slovo spojeno s chudobou. Ale stejně tak je misijní území u nás doma,*“ zdůraznil dětem. V kázání pak vysvětlil význam slova misionář jako ten, kdo je poslán hlásat evangelium podobně jako apoštolové samotným Ježíšem. „*Tím, že jsme byli pokřtěni, stali jsme se Kristovými vyslanci. Misionář tedy není kněz v tropické helmě nebo řeholní sestra. Jsme to my všichni a máme to být my všichni,*“ povzbudil biskup. A naším „rajónem“ je podle něj každé místo, kde zrovna žijeme. „*Kolik je tu lidí, kteří ztrácejí naději, že jejich život má smysl nebo smysl svého života hledají tam, kde*

Hlavním úkolem bylo najít ztracený kalich

není. Možná by nás v tomto Afrika, Asie nebo Amerika strčily do kapsy,“ doplnil. Jak tedy být misionářkou nebo misionářem? „*Především tím, že budeme sami jednat podle toho, jak věříme. Tomu se říká svědectví: to, co chci říkat, to nejprve sám žiji,*“ poradil misionářům litoměřický biskup.

V závěru mše svaté se na poutníky jménem města obrátil místostarosta Litoměřic Petr Panaš – a přivítal je v zahradě Čech.

Hledání kalicha

Stovka dětí se odpoledne rozběhla ke hře po celém městě. Připravila ji boro-mejka Angelika Ivana Pintířová. Soutěžící se rozdělili do pěti družstev a snažili se na stanovištích zejména v historickém centru či u Hospice sv. Štěpána získat symbolicky kalich pro kostel jedné africké farnosti. „*My v té hře pátráme po ztraceném kalichu z nedalekého kláštera v Doksanech. A chceme ho vykoupit za speciální misionářskou měnu,*“ popsala legendu hry

sestra Angelika. Soutěžící plnili různé úkoly – u hospice si například zkoušeli přesazení na invalidní vozík nebo jak pomoci nemocným s jídlem. Ve hře si připomněli také rodáka ze severu Čech, misionáře a později i biskupa v Africe Ignáce Arnože. „Zjišťovali jeho biskupské heslo, stejně tak jako toho současného zdejšího,“ doplnila řeholnice. Děti se podívaly také na věž katedrál, do kostelů sv. Ludmily, sv. Jakuba, navštívily bývalý seminář a různá další zákoutí města.

Jak vysvětlil jáhen Leoš Halbrštát, větší na těchto dětských shromáždění se dělá po

jednotlivých diecézích. „Přijeli jsme podpořit tu litoměřickou, kde se koordinace ujal P. Pavel Morávek. Děti zjistí, že nejsou se svým misijním tématem samy ve farnosti, ale poznávají diecézní, republikový i světový účel misie,“ uzavřel.

Po požehnání se malí misionáři vrátili do svých domovů, odkud – jak jim připomněl jeden z hostitelů a organizátorů, P. Pavel Morávek – budou roznášet radostnou zvěst především ke svým blízkým.

Jiří Nývlt

Zdroj: <https://www.dltm.cz/setkani-detskyh-misionaru-z-celeho-ceska>

Dárcovský program Adopce seminaristy

Spolupráce věřících na péči o budoucí kněze může mít mnoho konkrétních podob. Prostřednictvím PMD vám nabízíme podporu modlitbou nebo finančním darem. Odesláním libovolné částky na číslo účtu **72540444/2700**, s variabilním symbolem **30** podpoříte studium seminaristů v misiích.

Zájemcům o dlouhodobější podporu díla SPA nabízíme Dárcovský program Adopce seminaristy. Přihlášením se k této formě „adopce“ (např. pomocí **QR kódu** nebo na **www.missio.cz** v sekci Pomáháme – Pomoc bohoslovcům v misiích) se dárcé zavazuje, že po dobu čtyř let bude přispívat částkou 15 000 ročně, čímž zaplatí polovinu nákladů na celé studium pro jednoho bohoslovce, a to včetně ubytování a stravy v semináři. Ostatní nezbytné náklady hradí biskup diecéze, odkud seminarista pochází, případně další zahraniční sponzoři. Pokud má dárcé zájem, obdrží fotografii a informace o konkrétním studentovi, kterého v semináři podpořil. Jako bonus nabízíme modlitební kartičku s vaším úmyslem, která bude odeslána podporovanému studentovi. Zapojit se může jak jednatlivec, tak společenství. Také lze podporovat více seminaristů najednou.

Za vaši štědrost ze srdce děkujeme!

Charitativní ples pořádá početná skupina mladých a rodin z katolické farnosti v Ústí nad Orlicí

Ples pro Tebe podporuje misie už deset let

Přes 600 tisíc. Tolik činí v součtu deseti ročníků výtěžek charitativního Plesu pro Tebe, který i v roce 2024 přichystala početná skupina mladých a rodin z katolické farnosti v Ústí nad Orlicí. Dobročinná akce, která se poprvé konala ve skromných prostorách kulturního domu v nedalekých

Říčkách, postupem let narostla. A loni 23. listopadu, opět „ve velkém“, přilákala bezmála tři stovky návštěvníků do orlicko-ústeckého kulturáku.

Poprvé pro Albánii

Pořadatelé plesu od začátku aktivně spolupracují s Papežskými misijními díly, přes které putuje výtěžek na vybraný projekt. V pěti případech do Afriky, jindy směr jižní či východní Asie. V roce 2024 poprvé padla volba na starý kontinent, konkrétně Albánii.

„Rádi bychom pomohli zajištění provozu školy a školky v albánském Plugu. Starají se o ni řádové sestry, které v převážně muslimské zemi vedou děti ke křesťanským hodnotám,“ vysvětluje jedna z organizátorek Domini-ka Javůrková a její manžel Josef doplňuje:

„Škola, na rozdíl od jiných, není podporována státem. Mají méně dětí ve třídách, chystají pro ně i odpolední program, propagují individuální přístup.“

Zajistit akci a skončit v černých číslech není nic snadného, při přípravách se bez nadsázky hodí každá ruka. Některá pomůže s propagací, jiná napeče, další shání ceny do soutěže. „Naštěstí za ty roky už všichni vědí, co a kdy je třeba udělat. Ke konci léta vybíráme projekt, na který půjde výtěžek, další organizační věci se řeší od září,“ zmiňuje Javůrková.

Za 10 let si zase připijeme

I tentokrát nabídli pořadatelé film s besedou o lokalitě, které byla charitativní akce věnována. Jubilejní desátý ročník navíc doslova okorenili ochutnávkami tamní kuchyně. „Připravil ji Matěj Mach, kuchař, který se do Albánie vydal a o svoje postřehy se během zahájení plesu rozdělil,“ zmínil Josef Javůrek jeden z bodů tradičně bohatého programu. V něm jako obvykle nechyběl

zdejší swingový orchestr Black Band pod taktovkou Lindy Gregarové a ústecká „klasika“ v podobě skupiny Těžká doba. Předtančení mladých pak doplnilo alternativní divadlo. „Oslovili jsme Dominika Tesaře z pražského Divadla 100 opic, jeho vystoupení na chůdách diváky určitě zaujalo,“ věří Dominika Javůrková.

Výtěžek jubilejního 10. ročníku činil 68 790 tisíc korun. Rekordní předcovidové ročníky přitom byly schopny atakovat stotisícovou hranici. „Máme radost, ples je příležitostí pro tanec, ale také popovídání, setkání se známými,“ podotýká Josef Javůrek a na dotaz k plánům do dalších let jeho manželka Dominika svižně reaguje: „Hlavně když budeme pokračovat. A na dvacáté výročí si opět všichni připijeme, jako se nám to podařilo letos.“

Jan Pokorný

Zdroj: <https://orlicky.denik.cz/ctenar-reporter/foto-desate-narozeniny-plesu-pro-tebe-v-usti-nad-orlici-podivejte-se-20241126.html>

NOVÉ MISIJNÍ MATERIÁLY

Vincentova cesta

Nový dokumentární film Jana Štindla mapuje životní cestu kněze Vincenta Muhindo, rektora ugandského semináře St. Paul Kinyamasika, který na začátku roku 2025 navštívil Českou republiku, aby poděkoval dárcům. Během 25 minut nám odhalí svůj příběh duchovního povolání, k němuž přispěla přirozená křesťanská formace v rodině se 12 sourozenci. Dotkne se i problematického období, kdy studoval v severní Ugandě sužované rebely z Boží armády odporu (LRA), kteří unášeli děti a násilím z nich dělali vojáky. V dokumentu se dále dozvíte, jak se s tímto traumatem společnost vyrovnává a jakým výzvám dnes čelí on i seminaristé. Film bude od podzimu ke shlédnutí na Youtube kanále Missio CZ a na portále Kino Missio.

Rektor ugandského semináře St. Paul navštívil Českou republiku

P. Vincent Muhindo, rektor semináře St. Paul Kinyamasika v Ugandě, který čeští dárci podporují od roku 2013, přijel na plánovanou čtyřdenní návštěvu naší země předposlední lednový týden.

Otec Muhindo se během své evropské pracovní cesty zastavil na pár dní také v České republice.

Papežská misijní díla se o něj rovným dílem hostitelsky podělila s farností ve Vrchlabí, která je rovněž významným podporovatelem semináře v Kinyamasice.

V pátek byla na programu audience u arcibiskupa Jan Graubnera, který delegaci PMD z terasy své rezidence ukázal úchvatné pražské panorama.

Oficiální program zakončila prohlídka strahovského kláštera, zejména jeho slavné knihovny, kterou zařídil bývalý litoměřický diecézní ředitel Ľuboš Fronk.

Ubytován byl ve středisku Eljon ve Špindlerově Mlýně a zažil opravdovou zimu na horách. Prohlížel si sjezdovky, seděl na saních a dokonce vyzkoušel nesmeky, aby mohl bezpečně chodit po zledovatělých kopcích.

V Hradci Králové se setkal jak s biskupem Janem, tak dárce, kteří finančně i modlitbou podporují konkrétní studenty z jeho semináře.

Katedrálou Sv. Ducha ho provedla kostelnice Milada Fejtková.

Druhou část svého pobytu strávil s pracovníky Národní kanceláře v Hradci Králové, kde ho hned na úvod čekalo natáčení rozhovoru s kameramanem Janem Štindlem, které mimo jiné posloužilo pro reportáž v pořadu České televize Křesťanský magazín a vznikl z něj také dokument Vincentova cesta.

Ve Vrchlabí stihl navštívit i hodinu náboženství. Děti na něj měly spoustu otázek a pozorně poslouchaly, když vyprávěl o životě v Ugandě. Dostal od nich také přáníčka, aby je mohl rozdat potřebným.

Ranní mši sloužil společně s nově jmenovaným biskupem Prokopem Brožem.

NOVÉ MISIJNÍ MATERIÁLY

Katecheze papeže Františka o evangelizaci

Jako vzpomínku na zesnulého papeže Františka jsme připravili knižní vydání jeho katechezí s misijní tematikou. Ve středu 11. ledna 2023 během generální audience v aule Pavla VI. zahájil sérii třiceti svých katechezí pod názvem **Váš pro evangelizaci: Apoštolská horlivost věřícího** a přednášel je postupně během celého roku. Jednotlivé texty v knize obsahují rovněž odkazy na audioverzi, kde je možné zaslechnout i originální interpretaci papežem Františkem.

NOVÉ MISIJNÍ MATERIÁLY

Papežská misijní díla — Co vám nabízejí

Pokud jste se dosud nemohli vyznat v nabídce PMD, nyní máte vše podstatné na jednom místě! V naší nové brožuře najdete nejen základní informace o poslání a historii papežských misií, ale především přehled aktivit a materiálů pro děti i dospělé či inspiraci pro oživení života farnosti. Podporou PMD totiž můžete velmi výrazně obohacovat a rozvíjet také sebe a svoje společenství. Propagační materiál jsme se snažili udělat přehledný a co nejvíce praktický, proto obsahuje množství QR kódů, které vás navedou na stránky misijního webu k danému tématu. V kombinaci s propagačními skládačkami poskytuje brožura komplexní informace o Papežských misijních dílech, proto bude vhodným doplněním nabídky při jarmacích a dalších akcích na podporu PMD. Objednat si můžete vytištěnou verzi nebo si ji stáhnout elektronicky. 44 stran formátu A5

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA CO VÁM NABÍZEJÍ

Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit
Bank Czech Republic, a.s., pobočka

Hradec Králové

Facebook: <https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila>

Twitter: https://twitter.com/missio_cz

YouTube: <https://www.youtube.com/user/missiocz>

Kino Missio: <https://kino.misijnidila.cz/>

Instagram: https://www.instagram.com/pmd_missio_cz/

Důležité

- 1 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte do **Dárcovství**, kde dostanete členské číslo.
- 2 Pokud máte **členské číslo** přidělené, používejte ho jako specifický symbol (SS).
- 3 Při zasílání darů uveďte, prosím, **variabilní symbol (VS)**, který určuje, kde bude Váš dar pomáhat.
- 4 Ze všech darů pro PMD lze uplatnit **odpočet z daní**. Na vyžádání Vám rádi vystavíme potvrzení. K správnému rozpoznání slouží u členů SS. Nečleny prosíme, aby v poznámce uvedli svoji adresu.

Základní variabilní symboly

Projekty PMD

- VS 999** Necháváte rozhodnutí na PMD; nebo si vyberte z naší nabídky:
- VS 10** Podpora základní světové misijní činnosti církve
- VS 30** Podpora bohoslovců v misiích
- VS 40** Pomoc dětem v misiích
- VS 321** Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

- VS 140** Pohled pro misie®
- VS 141** Misijní štrůdlování®
- VS 240** Jeden dárek navíc®
- VS 640** Misijní jarmark®
- VS 740** Misijní kalendář
- VS 840** Misijní koláč®
- VS 888** Chléb pro misie
- VS 940** Misijní bonbónek

Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD a zapojte se:

Dárcovství – finanční podpora misíí

Misijní růže – denní modlitba jednoho desátku růžence za misie

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spoření na Misijní bonbónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spoření na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Adorace pro misie – duchovní podpora misíí

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky, otevřenost pro misijní spolupráci

Misionáři naděje mezi národy.

19. října 2025

Světový den misií

Misiijní neděle

*Pomozme papeži Lvu v šíření evangelia
a podpoře mladých církví ve světě!*

Papežské misijní dílo šíření víry
č. ú.: 72 540 444/2700
VS 10

missio.cz
Papežská misijní díla